

A Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2019. szeptember 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az egyedi azonosító jellel visszaélés büntette miatt **vádlott neve** vádlott ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2019. május 21. napján kihirdetett 10. Bf.59/2019/6. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Járásbíróság 47.B.418/2018/14. szám alatti, 2019. január 10. napján kihirdetett ítéletével **vádlott neve** vádlottat egyedi azonosító jellel visszaélés büntettének Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont vádja alól felmentette. Rendelkezett a járulékos kérdésekről.

Az ítélettel szemben az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat bűnösnek mondta ki egyedi azonosító jellel visszaélés büntettében (Btk. 347 § (1) bekezdés b) pont), ezért 3 év időtartamra próbára bocsátotta. A másodfokú bíróság a bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezte.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és védője éltek fellebbezéssel felmentés végett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.177/2019/1-I. számú átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Rámutatott, hogy az első és másodfokon eljáró bíróságok a bizonyítási eljárás lefolytatása során a büntetőeljárás jogszabályokat maradéktalanul betartva, teljeskörűen megalapozott ítéleti tényállást állapítottak meg, indokolási kötelezettségeiknek eleget tettek. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a terhelt bűnösségének megállapításával helyesen vont következtetést a megalapozott tényállásból, a minősítés is törvényes. Hivatkozott arra, hogy a súlyosító és enyhítő körülményeket a törvényszék összegyűjtötte és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Az alkalmazott intézkedést tettarányosnak, a másodfokú határozat egyéb rendelkezéseit törvényesnek tartotta.

A védő a harmadfokú nyilvános ülésen tartott perbeszédében fenntartotta fellebbezését. Vitatta a másodfokon elrendelt bizonyítás szükségességét, elfogadta annak eredményét, mely szerint **vádlott** valóban nem állt az 1. Kft. alkalmazásában, de hangsúlyozta, hogy erről védence nem tudott. Amellett érvelt, hogy a P rendszám szabálytalan használata védence esetében csak szabálysértési felelősséget alapoz meg. A másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A főügyészség képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen fenntartotta az átiratban írtakat. Hivatkozott a P rendszám használatának feltételeire, eseteire és szabályaira, majd rámutatott a joggyakorlat egységességére, mely szerint a P rendszám a hozzá tartozó iratokkal együtt egyedi

azonosító jel, annak bármely adatának a megváltoztatása bűncselekmény. Kifejtette, hogy a törvényszék által megállapított szankciót elegendőnek tartja, indítványát fenntartva a másodfokú határozat helybenhagyását kérte.

A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában azt sérelmezte, hogy az eljárásba nem került bevonásra az a férfi, akitől a P rendszámot kapta. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Tekintettel arra, hogy a másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék - az elsőfokú bíróság által az egyedi azonosító jellel visszaélés büntettének vádja alól felmentett **vádlott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében (Btk. 347.§ (1) bekezdés b/ pont), a Be. 615. § (1) bekezdése, illetve a (3) bekezdés a) pontja alapján megnyílt a joghatályos másodfellebbezés lehetősége. Mindezek alapján az ítéletábrla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdésre figyelemmel a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet valamint az első- és másodfokú bíróság eljárását is a Be. 620. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta felül.

A felülbírálat során vizsgálta az ítéletábrla, hogy az eljáró bíróságok megtartották-e az eljárási szabályokat, és azt is, hogy megalapozott-e a másodfokú bíróság ítélete. Az elsőfokú bíróság az eljárási törvény betartásával végezte el a bizonyítást, hallgatta ki a vádlottat, a tanúkat, ismertette a releváns okiratokat, az eljárásban részt vevő felek jogainak biztosítása mellett az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges valamennyi bizonyítékot a bizonyítás anyagává tette. Ezt követően a másodfokú bíróság is maradéktalanul betartotta a büntető perrendtartás szabályait, és a törvényesen lefolytatott eljárása eredményeként helytállóan rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, az általa lefolytatott bizonyítás törvényes volt, az általa megállapított tényállás a beszerzett bizonyítékokkal összeegyeztethető, a bizonyítás anyagának megfelelő. Ennélfogva az ítéletábrla sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan eljárási hibát, hiányosságot, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhetne volna.

A harmadfokú bíróság a Be. 619. § (1) bekezdése alapján a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

A másodfokú bíróság határozatának alapját képező tényállás teljes mértékben megalapozott volt, így a Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság a határozatát e tényállásra alapította.

A harmadfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú bíróság jogi érvelése helytálló.

A másodfokú bíróság megállapította azt, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének jogi indokolásában részletesen és helyesen tüntette fel az ideiglenes rendszám használatára vonatkozó jogszabályi előírásokat [326/2011.(XII.28.) Kormányrendelet a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról]. Helyesen állapította meg hogy a szóban forgó gépjárművet jogszerűen csak az 1. Kft. képviselője vagy vele munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy vezethette volna. A vádlott tisztában volt azzal, hogy a Kft.-vel nem áll munkavégzésre irányuló jogviszonyban, így tudnia kellett hogy a tényállásban rögzített helyen és időben a gépjárművet nem jogosult a forgalomban használni. Magatartásával jogosulatlanul keltette azt a látszatot tévesen, hogy egyedi azonosító jellel rendelkezik a jármű.

Ahogy a Kúria Bfv.I.38/2010/5. számú végzésének indokolásában is kifejtette, a P betűjeles ideiglenes rendszámok is egyedi azonosító jelnek tekintendők, de az a jármű, amely ilyen jelzéssel

van ellátva csak a jogszabályban előírt feltételek betartása mellett vehet részt a forgalomban ugyanis kizárólag ez biztosíthatja a jármű megfelelő azonosítását.

Ezt erősítette meg a Kúria Bfv.II.677/2018. számú - Kúriai Döntések BH2019.192 szám alatt közzétett - határozatában is akként, hogy a 326/2011. (XII. 28.) Kormányrendelet 70. § (2), (5) és (7) bekezdése alapján a „P” betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott jármű vezetése az ideiglenes forgalomban tartási engedély jogosítottján vagy a vele munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személyen kívül főszabályként másnak nem engedhető át. A „P” betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott járművel a személy- és teherszállítás, valamint a vontatás tilos. „P” betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott jármű vezetője a közúti közlekedés során köteles igazolni az ideiglenes forgalomban tartási engedéllyel, az indítási naplóval a rendszámtábla használatának jogszerűségét, valamint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás fennállását. E jogszabályi rendelkezések alapján a „P” jelzésű ideiglenes rendszámtábla a gépkocsi egyedi azonosítására szolgáló jel, mely kizárólag a fenti kormányrendelet 70. § (1) bekezdés előírásainak megfelelő járműre szerelhető fel.

Ezzel ellentétes álláspontot követett a Fővárosi Ítéltábla a Bhar.9/2017/6. számú végzésében, amikor is egyetértett a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bf.548/2016/4. számú ítéletében kifejtett érveléssel, mely szerint a P rendszámmal ellátott járművek nem azonosíthatók egyedileg mivel ahhoz nem rendelhető olyan jármű, amely közhitelű nyilvántartásba szerepel és konkrét egyedi paraméterekkel rendelkezik. Ezen indokok szerint az ideiglenes forgalmi rendszám szerepe az, hogy ideiglenes jelleggel, a forgalomba nem helyezett járműveknek a közúti forgalomban való részvételét biztosítsa az ideiglenes forgalomban tartási engedély alapján, az arra jogosított gazdasági tevékenységének végzéséhez igazodó és szükséges körben. Azon gépjármű egyedi azonosításra alkalmas adatai, amelyre jogszerűen felszerelésre kerül, az indítási naplóban ugyan feltüntetendők, de ez nem alkalmas arra, hogy a járművet egyedileg azonosítsa mert nem konkrétan egy kimondott gépjárműhöz kapcsolódik. Ez az okfejtés azonban nem mond ellent az ezzel ellentétes álláspontnak jelen ügyben, mert tényállás ismeretében azt *az arra jogosított gazdasági tevékenységének végzéséhez igazodóan* kellett vizsgálni. A kapcsolat a jármű és a P rendszám között csakis e feltételek megvalósulásával teremthető kapcsolat, vagyis az azonosítás a törvényi tényállásban megkövetelt feltételeknek a P rendszám esetében is egyedi: adott időpontra visszavetítve a P rendszám egyedileg azonosítja a járművet.

Az ítéltábla tehát jelen ügyben egyetértett a másodfokú bíróság álláspontjával - mely szerint nem csak akkor tekinthető egyedi azonosító jelnek a rendszám, ha önmagában a karakterei leolvasásával alkalmas egy meghatározott gépjármű azonosítására, hanem akkor is, ha ehhez további, a jogszabályi követelményeknek megfelelően kitöltött és az ellenőrzéskor átadott dokumentumok szükségesek - értett egyet, figyelemmel az irányadó bírói gyakorlatra is.

A bűnösség és a minősítés tekintetében tehát nem tévedett a másodfokú bíróság hiszen kétségtelen, hogy a vádlottnak nem volt érvényes munkaszerződése, így nem volt jogosult a P betűjellel ellátott rendszám használatára, amely az 1. Kft-hez tartozott. Mindezek alapján a Tatabányai Törvényszék az elsőfokú ítéletet helyesen változtatta meg és a helyesen mondta ki vádlottat bűnösnek a terhére rótt bűncselekményben.

A másodfokú bíróság helyesen ismerte fel és értékelte az irányadó bűnösségi körülményeket, melyek közül a harmadfokú bíróság is kiemeli enyhítő körülményként az időmúlást valamint súlyosító tényezőként a vádlott büntetett előéletét.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a Btk. 79. § -a szerinti büntetési célok - a másodfokú bíróság indokolásával egyezően - intézkedés alkalmazásával is elérhetők. Annak neme és mértéke megfelelő, így annak további enyhítése nem indokolt.

A fentiekre tekintettel a Be. 621 § értelmében megtartott tanácsülésen a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 623. § I. fordulata alapján helybenhagyta.

A Be. 617 §-ban foglalt utaló szabálya alapján az ítélőtábla határozatát a Be 605 § (4) bekezdése alapján röviden indokolta.

Győr, 2019. szeptember 4.

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró. Péntek László sk. a
tanács elnöke. Csák Csilla sk. bíró

A Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2019. május 21. napján kihirdetett 10.Bf.59/2019/6. számú ítélete helybenhagyás folytán 2019. szeptember 4. napján jogerőre emelkedett.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke